

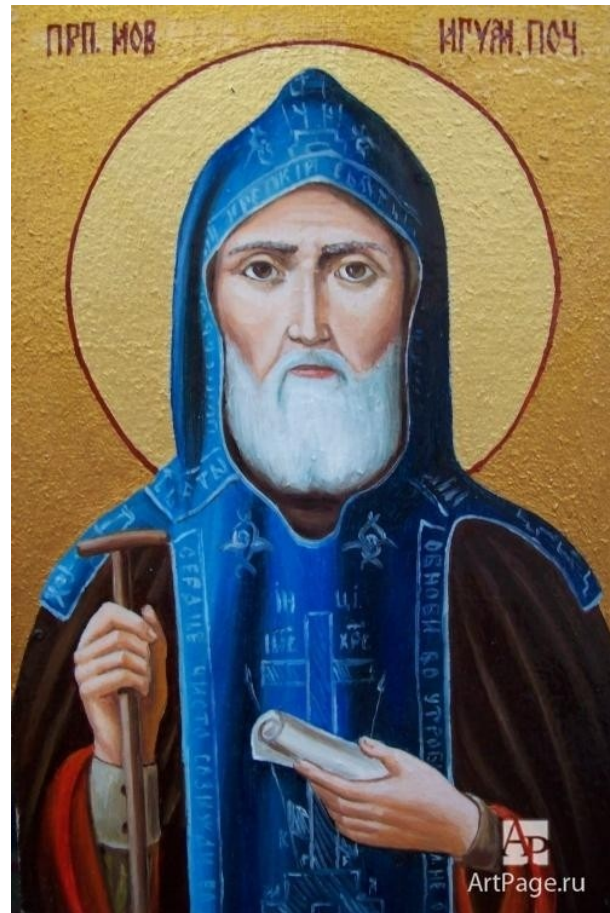
Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**Двадцять-друга Неділя
після П'ятидесятниці
(+Преподобний Отець Іов
Почаївський)**

**Twenty-Second Sunday
after Pentecost
(+Venerable Father Job of
Pochayiv)**

**Vingt-deuxième Dimanche
après la Pentecôte (+
Vénérable Père Job de
Potchayiv)**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
ikutash@gmail.com

ЯК ТОБІ НА ІМ'Я?

**«[Н]ехай нічим не хвалюся, хіба тільки Хрестом Господа нашого
Ісуса Христа, що ним розп'ятий світ для мене, а я для світу» (Галат
6:14).**

**Двадцять-друга Неділя після П'ятидесятниці (+ Преподобний Отець
Іов Почаївський)**

У Двадцять-другій Неділі після П'ятидесятниці, як її відзначаємо 9-го

листопада 2014-го р., ми чуємо про хвилююче повернення людському співтовариству нашим Господом чоловіка, який жив на самому краю його протягом багатьох років, бо ж був жорстоко одержимий такою кількістю бісів, що, коли Господь дозволив їм увійти в стадо свиней, вони погнали всіх 2000 з них з обриву на їхню смерть у морі. (Ця жахлива подія дає чітке уявлення про природу зла, яке лише прагне мучити й знищувати: свині захищені проти мук, яких зло може наносити людині, і тому ці злобні істоти погодилися на хвилеве задоволення утоплення їх, а потім насолоджувались гнівом і болем втрати у їхніх пастухів і власників). Перед тим, як Він визволив чоловіка, Господь наш звернувся з таким питанням до нещасної жертви демонів: «Як тобі на ім'я?» Чоловік не зміг відповісти йому. Йому натомість відповіли демони: «Леґіон». А після його звільнення чоловік знову міг говорити і діяти сам за себе.

На 10-го листопада за громадянським (григоріянським) календарем (це ж 28-го жовтня за юліянським) ми святкуємо пам'ять чудового українського Святого, який в дуже юному віці, зробив досить незвичайне рішення про ім'я, яке ВІН собі вибрав ставши Монахом. Називався він Іваном Залізом, а народився він у 1551-му р. на території нинішнього села Угорники, недалеко від Коломиї, районного міста в Івано-Франківській області в Україні. Коли людина приймає чернечий постриг, вона вибирає інше ім'я, залишивши тільки першу букву колишнього. Таким чином, у віці 12 літ [він пішов з дому до Преображенського Монастиря біля Тереховля (у сучасній Тернопільській області в Україні), щоб «послужити братам» у віці 10 літ], Іван став Іовом, прийнявши ім'я Праведного Йова Багатостраждального зі старозавітньої Книги, яка носить його ім'я ([ось тут](#)).

По добровільному прийняттю хлопчиною цього імені слідувало добровільне прийняття ним і страждання шляхом невтомних аскетичних подвигів, при цьому проявляючи постійно веселу і лагідну вдачу. Старозавітній Йов терпляче переносив втрату власності, сім'ї та здоров'я, яких Бог дозволив, приводячи його до глибшого розуміння Чоловіколюбця, Хто, віками після того, як Йов виявив свою майже неймовірну довіру Тому, Хто дав і забрав (Йова 1:21), поєднався рішуче й незмінно з людським становищем, що принесло Йому найглибші страждання, щоб зцілити йі оновити людство після нашого гріхопадіння.

Після 30-річного віку, о. Іов погодився (неохоче, через свою скромність), як послух, прийняти посвячення в сан Священика. Приблизно в той же час, він прийняв і наполегливе запрошення князя Костянтина Острозького прибути до Хрестовоздвиженського Монастиря біля міста Дубно на його маєтку в сучасній Рівненській області в Західній Україні. Прослужив о. Іов близько 20 років Ігуменом цього Монастиря. Багато користався друкарнею, якої князь

був спонсором, з якої вийшло перше друковане видання повної Православної Біблії («Острозької Біблії»: [ось тут](#)), близько часу прибуття Іова. Багато богословських праць з'явилися з-під його пера на захист Православної Віри в часах трагічного конфесійного суперництва (посиленого, як це незмінно буває, ситуацією політичною) в Речі Посполитій, якої Україна була частиною, між трьома основними гілками Християнства.

Апологетична діяльність о. Іова, а також його обдаровання пастирське, принесли йому велику популярність, яка глибоко потурбувала скромного Ченця. Отож, у 1604-му р., він вдався до ще однієї втечі, на цей раз до Почаївської Лаври в Кременецькому повіті на північній частині сьогоднішньої Тернопільської області, де він розпочав свої подвиги, як Пустельник. Тривало це не назавжди. Знову ж таки в кінці кінців обрали його Ігуменом Монастиря, де він трудився для Господа протягом майже половини століття. Шлях у нього був завжди тернистим. Серед інших його викликив була тривала правова боротьба з каштеляном (губернатором) Белза, Анджеєм Фірлеєм, племінником благодійника Монастиря, Анна Гойської, яка також була подарувала йому чудотворну Почаївської Ікони Божої Матері ([ось тут](#)). Як частину своїх аскетичних подвигів, о. Іов проводив весь період Великого Посту перед Великоднем у малесенькій келії в печері на пагорбі, на якому Лавра побудована. Паломники (одним з яких, з благословення Господнього, був я сам) іноді повзять по вузькому тунелі, що веде до цієї печері, щоб помолитися, де боровся Св. Іов з пристрастями і заступався за весь мир.

Після довгого життя (близько 100 років) Св. Іов мав видіння, яке вказало йому, що він через неділю завершить свої земні турботи. Він попрощався з Братією, відслужив останню Божественну Літургію і спокійно заснув у Господі. Він отримав був Велику Схиму близько дев'яти років до свого народження в Небо, прийнявши ім'я Іван (таким чином, він повернувся до імені, яким він був охрещений). Проте Церква святкує його пам'ять з чернечим ім'ям, яке він був вибрав в пам'ять багатостраждального старозавітного Праведника Йова. Він і продовжує заступатися за свій улюблений Монастир, за його Братію і віруючих. Деякі твердять, що це завдяки його постійних Молитов (які увінчались багатьма чудесами від Бога), що Монастир залишався відкритим навіть під час інтенсивних гонінь комуністичного режиму.

Св. Іова вибір свого імені було знаком його готовності наслідувати, наскільки він зміг - а таке прийняти участь у стражданнях Господа для преображення Його творіння. Нещасний, охоплений демонами, які відповіли на запитання Господа іменем «Леґіон», був безпорадною жертвою, доки Господь не звільнив його. А потім він, по Благодаті Господній, став переможцем. Переможна боротьба Святого Іова, протягом усього свого життя, проти

демонів, які напали на нього і на його нарід під час його перебування на землі, була досягнута тією ж могутньою силою Благодаті, яку Господь подає усім, хто звертається до нього. Іов подолав мучителів, вибираючи вільно страждати разом з народом Божим. Приймаймо відважно й ми Хрест Господній, який незмінно складається з терпеливого й вірного ношення турбот життя в цьому світі, і слідуємо за Ним у перемозі, яка остаточно замінить Хрест Вінцем перемоги! Амінь.

WHAT IS YOUR NAME?

"God forbid that I should boast except in the Cross of our Lord Jesus Christ, by whom the world has been crucified to me, and I to the world" (Galatians 6:14)

Twenty-Second Sunday after Pentecost (+Venerable Father Job of Pochayiv)

On the Twenty-Second Sunday after Pentecost, as celebrated on November 9, 2014, we hear about our Lord's dramatic restoration to the human community of a man who lived on the very edges of it for many years, since he was violently possessed by so many demons that, when the Lord permitted them to enter a herd of pigs, they drove all 2000 of these off a cliff to their death in the sea. (This horrible event gives a clear picture of the nature of evil, which seeks only to torment and destroy: pigs are immune to the sort of torments which evil can inflict upon humans, and so the evil ones settled for the fleeting pleasure of drowning them and then relishing the anger and pain of loss of their shepherds and owners). Prior to

QUEL EST TON NOM?

«[L]oin de moi la pensée de me glorifier d'autre chose que de la Croix de notre Seigneur Jésus Christ, par Qui le monde est crucifié pour moi, comme je le suis pour le monde!» (Galates 6:14)

Vingt-deuxième Dimanche après la Pentecôte (+ Vénérable Père Job de Potchayiv)

Au Vingt-deuxième Dimanche après la Pentecôte, comme célébré le 9 Novembre 2014, nous entendons parler de la restauration spectaculaire de notre Seigneur à la communauté humaine d'un homme qui a vécu sur les bords mêmes de cette communauté pour de nombreuses années, depuis qu'il a été violemment possédé par un si grand nombre de démons que, quand le Seigneur leur a permis d'entrer dans un troupeau de porcs, ils ont impulsé tous ces 2000 de sauter d'une falaise à leur mort dans la mer. (Cet horrible événement donne une image claire de la nature du mal, qui ne cherche qu'à tourmenter et à détruire: les porcs sont à l'abri de ce genre de tourments qui le mal peut infliger à l'homme, et donc les méchants avaient du se contenter du plaisir fugace de leur noyade et puis savourer la colère et la douleur de la perte de leurs bergers et les propriétaires). Avant sa

His deliverance, our Lord had addressed this question to the unhappy victim of the demons: "What is your name?" The man was unable to answer. The demons answered instead: "Legion". And after his deliverance the man was once more able to speak and act for himself.

On November 10 according to the civic (Gregorian) calendar (which is October 28 on the Julian) we celebrate the memory of a wonderful Ukrainian Saint who, at a very tender age, made a rather unusual decision as to the name which he chose upon becoming a Monk. His name was Ivan Zalizo (which means "iron") and he was born in 1551 on the territory of today's village of Uhornyky, near Kolomyia, a regional centre in the oblast' of Ivano-Frankivsk, Ukraine. When one accepts monastic tonsure, one chooses another name, keeping only the first letter of the former name. Thus, at the age of 12 [he had left home for the Transfiguration Monastery near Terebovlya (in today's Ternopil' oblast' in Ukraine) "to serve the brothers" at the age of 10), Ivan became Iov (Job), taking the name of Righteous Job the Long-suffering from the Old Testament Book that bears his name ([click here](#)).

The lad's choice of a name was followed by his voluntary acceptance of suffering through arduous ascetic practices, which he accomplished with a cheerful and mild disposition. The Old Testament Job patiently bore the loss of property, family and health, which God had permitted to lead him to a deeper appreciation of the Lover of Mankind, Who would, ages after Job had shown

délivrance, notre Seigneur avait abordé cette question à la malheureuse victime des démons: «Quel est ton nom?» L'homme était incapable de répondre. Les démons ont répondu à la place: «Légion». Et après sa délivrance l'homme était une fois de plus en mesure de parler et d'agir pour soi-même.

Le 10 novembre selon le (grégorien) calendrier civique (c'est le 28 octobre sur le julien), nous célébrons la mémoire d'un merveilleux Saint ukrainien qui, à un âge très tendre, a pris une décision plutôt inhabituelle au sujet du nom qu'il a choisi en devenant Moine. Son nom était Ivan (Jean) Zalizo (qui signifie «fer») et il est né en 1551 sur le territoire du village d'aujourd'hui d'Uhornyky, près de Kolomyia, un centre régional dans l'oblast d'Ivano-Frankivsk, en Ukraine. Quand on accepte la Tonsure monastique, on choisit un autre nom et ne garde que la première lettre de l'ancien nom. Ainsi, à l'âge de 12 ans [il avait quitté la maison pour le Monastère de la Transfiguration près de Terebovlya (à l'oblast d'aujourd'hui du Ternopil en Ukraine) «pour servir aux frères» à l'âge de 10 ans], Ivan est devenu lov (Job), en prenant le nom de Juste Job le Long-souffrant de l'Ancien Testament, du Livre qui porte son nom ([cliquez ici](#)).

Le choix du nom du garçon a été suivi par son acceptation volontaire de la souffrance par ses pratiques ascétiques difficiles, qu'il accomplit avec une disposition souriante et douce. Job de l'Ancien Testament portait patiemment la perte de sa propriété, de sa famille et de sa santé, ce que Dieu avait permis pour le conduire à une appréciation plus profonde de l'Amant de l'humanité, Qui S'est uni Soi-même, longtemps après que Job a montré sa confiance presque incroyable envers Celui Qui donne et enlève (Job 1:21), décisivement et immuablement à la condition humaine, ce que L'a donné les

his almost incredible trust in the One Who gives and takes away (Job 1:21), unite *Himself decisively and unchangeably to the human condition*, which held *the greatest of suffering for Him*, in order to heal and restore humans after our fall into sin.

After the age of 30, Fr. Job accepted (reluctantly, due to his humility), as an obedience, to be consecrated to the Priesthood. At about the same time, he accepted the insistent invitation of Knyaz' Constantine of Ostrih to come to the island Monastery of the Elevation of the Cross outside of the town of Dubno on his estate in today's Rivne oblast' in western Ukraine. Fr. Job served for some 20 years as Abbot (Ihumen) of this Monastery. He made great use of the printing press sponsored by the Knyaz', from which the first printed edition of the complete Orthodox Bible (the "[Ostrih Bible](#)") had emerged near the time of Fr. Job's arrival. Many theological works appeared from his pen in defense of the Orthodox Faith at a time of tragic confessional rivalry (exacerbated, as is invariably the case, by the political situation) in the Polish Commonwealth, of which Ukraine was a part, between the three chief branches of Christianity.

Fr. Job's apologetic activity, as well as his pastoral gifts, brought him a great deal of fame, which was deeply troubling for the humble monk. Thus in 1604, he made another flight, this time to the Pochayiv Lavra in the Kremenets' district in the northern part of today's Ternopil' oblast', where he began his endeavours as a hermit. This did not

souffrances les plus profondes, afin de guérir et de restaurer l'humanité après notre chute dans le péché.

Après l'âge de 30 ans, le père Job a accepté (à contrecœur, en raison de son humilité), comme une obéissance, à être consacré à la Prêtrise. À peu près au même moment, il a accepté l'invitation insistante du Knyaz Constantin d'Ostrih de venir au Monastère de l'Élévation de la Croix dehors de la ville de Dubno sur sa succession à l'oblast d'aujourd'hui de Rivne dans l'ouest de l'Ukraine. P. Job a servi pendant près que 20 ans comme l'Abbé (Ihumen) de ce Monastère. Il a fait un grand usage de l'imprimerie parrainé par le Knyaz, dont la première édition imprimée de la Bible orthodoxe complète (la «[Bible d'Ostrih](#)») a vu le jour près du temps de l'arrivée du p. Job. De nombreux travaux théologiques sont apparus de sa plume dans la défense de la Foi Orthodoxe au temps de la rivalité confessionnelle tragique (exacerbée, comme est toujours le cas, par la situation politique) dans le Commonwealth polonais, dont l'Ukraine faisait partie, entre les trois chefs branches du Christianisme.

L'activité apologetic du p. Job, ainsi que ses dons pastoraux, lui a apporté beaucoup de gloire, ce qui était profondément troublant pour l'humble Moine. Ainsi en 1604, il a fait un autre fuite cette fois à la Laure de Potchayiv dans la région de Kremenets dans la partie nord de l'oblast d'aujourd'hui de Ternopil, où il a commencé ses efforts en ermite. Cela n'a pas duré. Il a été, de nouveau, finalement élu Abbé du Monastère, où il a travaillé pour le Seigneur pour près d'un demi-siècle. Son chemin a été toujours épineux. Parmi ses autres défis était une bataille longue juridique avec le châtelain (gouverneur) de Belz, Andrzej Firlej, le neveu du bienfaiteur du Monastère, Anna

last. He was, again, eventually elected Abbot of the Monastery, where he laboured for the Lord for nearly half a century. His was always a thorny path. Among other his challenges was a lengthy legal struggle with the castellan (governor) of Belz, Andrzej Firlej, the nephew of the benefactor of the Monastery, Anna Hoyska, who had also gifted it with the miraculous Pochayiv Icon of the Mother of God ([click here](#)). As part of his ascetic endeavours, he would spend the entire period of the Great Fast before Pascha in a tiny cave in the hill on which the Lavra is built. Pilgrims (among whom I, too, have been blessed to find myself) sometimes crawl through the narrow tunnel leading to this cave to pray where St. Job struggled with the passions and interceded for the world.

After a long life (some 100 years) St. Job received a vision which told him that he would depart earthly cares in a week. He bade the brethren farewell, celebrated a final Divine Liturgy and peacefully fell asleep in the Lord. He had received the Great Schema some nine years prior to his birth into heaven, together with the name John (he thus returned to the name by which he had been baptized). Nonetheless the Church celebrates his memory with the monastic name he chose in commemoration of the Long-suffering Old Testament Righteous Job. And he continues to intercede for his beloved Monastery, its brethren and its faithful. Some declare that it is due to his constant intercessions (which have obtained many miracles from God) that

Hoyska, qui l'avait aussi doué la miraculeuse Icône de Pochayiv de la Mère de Dieu ([cliquez ici](#)). Dans le cadre de ses efforts ascétiques, p. Job passait toute la période du Grand Jeûne avant Pâques dans une petite grotte dans la colline sur laquelle est construit le Lavra. Les pèlerins (parmi lesquels moi aussi, j'étais bénis à me trouver) ramper parfois dans le tunnel étroit menant à cette grotte a è là où St. Job a lutté avec les passions et a intercédé pour le monde.

Après une longue vie (environ 100 ans) St. Job a reçu une vision qui lui a dit qu'il devait partir des soucis terrestres dans une semaine. Il a dit adieu aux Frères, a célébré une Divine Liturgie finale et s'est endormi paisiblement dans le Seigneur. Il avait reçu le Grand Schéma environ neuf ans avant sa naissance au ciel, avec le nom de Jean (il s'est donc retourné au nom sous lequel il avait été baptisé). Néanmoins, l'Église célèbre sa mémoire avec le nom monastique qu'il a choisi en commémoration du Juste Job le Long-souffrant de l'Ancien Testament. Et il continue à intercéder pour son Monastère bien-aimé, ses frères et ses fidèles. Certains déclarent que cela est dû à ses intercessions constantes (qui ont obtenu beaucoup de miracles de Dieu) que le Monastère est resté ouvert même pendant les persécutions intenses du régime communiste.

Le choix de St Job d'un nom a signalé sa volonté d'imiter, autant qu'il a pu - et à participer - dans les souffrances du Seigneur pour la transfiguration de Sa création. Le malheureux, tourmenté par des démons qui ont répondu à la question du Seigneur avec le nom «Légion», avait été une victime impuissante jusqu'à ce que le Seigneur l'a libéré. Il est ensuite devenu un

the Monastery remained open even during the intense persecutions of the Communist regime.

St. Job's choice of a name signalled his willingness to imitate, as far as he was able - and to share in - the Lord's sufferings for the transfiguration of His creation. The unfortunate man, tormented by demons who responded to the Lord's question with the name "Legion", had been a helpless victim until the Lord freed him. He then became a victor, through the Lord's grace. St. Job's lifelong victorious struggle against the demons who assailed him and his people during his time upon the earth was achieved through the same mighty power of grace which the Lord grants to those who turn to him. He overcame the victimizers by choosing freely to suffer with the people of God. May we, too, cheerfully take up the Cross of the Lord, which invariably includes the patient and faithful bearing of the troubles of life in this world, and follow Him in the victory which ultimately replaces the Cross with a Crown! Amen.

vainqueur, par la grâce du Seigneur. La lutte victorieuse de St. Job pendant toute sa vie contre les démons qui l'assaillaient aussi bien que son peuple au cours de son temps sur la terre a été à par la même grande puissance de la Grâce qui accorde le Seigneur à ceux qui se tournent vers Lui. Job a vaincu les agresseurs en choisissant librement de souffrir avec le peuple de Dieu. Puissions-nous, aussi, prendre joyeusement la Croix du Seigneur, qui comprend toujours de l'acceptation patiente et fidèle des troubles de la vie dans ce monde, et suivre à Lui dans la victoire qui remplace finalement la Croix avec une Couronne! Amen.